

[Kjærulff-Schmidt.]

Jeg vil også gerne sige noget om det radikale venstres lovforslag om en energikommission. Vi hører jo i den energipolitiske debat næsten daglig det synspunkt, at vi kan sandelig ikke drøfte atomkraft, og vi kan bestemt ikke drøfte elforsyningsproblemer, og vi kan ikke drøfte alternative energikilder, så længe vi ikke har lagt en dansk energipolitik. Ikke mindst ordføreren for forslagsstillerne fremsætter ofte synspunkter i den retning. Også det her fremsatte lovforslag efterlader det indtryk, at forslagsstillerne mener, at hvis vi blot opretter en energikommission, der kan forsyne regering og folketing med et omfattende oplysningsmateriale, så kan folketinget én gang for alle fastlægge en samlet, en langsigtet løsning, en langsigtet energipolitik, hvad det så end måtte være for noget, som kan række frem til århundredskiftet eller længere måske. Det er selvfølgelig et interessant standpunkt, og man kan da få mange spændende drøftelser og synspunkter frem ved at diskutere det, men det er samtidig fantastisk urealistisk.

Det er dette forslag også. Om så nok så mange repræsentanter for Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Industrirådet, Forbrugerrådet, Teknologirådet, Planlægningsrådet for Forskningen samt videnskabsmænd og -kvinder, som er nævnt i dette forslag, om så nok så mange af disse udmærkede mennesker samles nok så tit, hver dag måske, og drøfter energispørgsmål, til de er blå og grønne i hovedet, så kan det ikke i væsentlig grad føre til, at folketinget bedre end nu er i stand til at fastlægge en energipolitik, der rækker mere end højest nogle få år ud i fremtiden. Det er i virkeligheden lige så naivt som at tro — jeg ved ikke, om der er nogen, der stadig væk tror på det — at det økonomiske råd er i stand til at skaffe sådanne informationer frem, at regering og folketing én gang for alle kan lægge en langsigtet økonomisk politik. Jeg tror i alt fald ikke på det.

Jeg vil også gerne spørge: hvad er det egentlig, fru Lone Dybkjær forestiller sig? Hvilke råd er det, energikommissionen skulle komme med? Skulle energikommissionen f. eks. komme med anbefaling om nulvækst eller fastsætte bestemte vækstrater for samfundsudviklingen, som alle andre sam-

fundsfunktioner så skulle indrettes efter? Ville energikommissionen være i stand til at forudsige, om de olieeksporterende lande dagen efter en afgørende beslutning pludselig fordoblede eller nedsatte priserne? Ville man bedre end i dag være i stand til at vide, om der er olie i Nordsøen, eller ville man bedre ved hjælp af sådan en kommission kunne få oplysninger frem om kuludvindingen på Grønland? Det kan man selvfølgelig ikke. At tale om at fastlægge en samlet dansk energipolitik er efter fremskridtspartiets opfattelse rent vrøvl, ligesom man heller ikke kan udnævne 17 eksperter, som én gang for alle f. eks. kunne sidde i en kommission og fortælle os, hvordan al skolepolitik skal fastlægges i fremtiden. Samfundet er ikke statisk, energipolitik ændrer sig hele tiden, det vil hele tiden være afhængig af et væld af faktorer, som ikke påvirkes den mindste smule af nedsættelsen af en energikommission med de opgaver, som forslagsstillerne har tiltænkt kommissionen.

Jeg vil godt bede forslagsstillerne om at uddybe, hvilken energipolitisk målsætning det er, man forestiller sig at Danmark kunne arbejde henimod. Jeg mener, at hvis man endelig skal tale realistisk om energipolitik, altså hvis man skal prøve at fastlægge en målsætning, der er bare nogenlunde hold i, og undlade at væve sig ind i alle hånede tankeeksperimenter, så er det eneste, man vel egentlig kan være enige om at man må arbejde for, at sikre Danmark bedst mulig, billigst mulig og sikrest mulig energi. Det er en målsætning, som kan udtrykkes på 10 sekunder, og jeg tror simpelt hen ikke på, at en energikommission og det dertil knyttede sekretariat vil kunne bistå ved udformning af nogen anden eller rigtigere målsætning, ligegyldigt hvor omhyggeligt eller hvor mange år de vil komme til at arbejde med disse problemer.

En af de måder, man kan opfylde målsætningen på, er selvfølgelig ved udvikling af alternative energikilder og ved at stræbe imod at opnå størst mulig uafhængighed af energileverandører. Men dér må man simpelt hen, alt afhængigt af situationen, som den er, fra tidspunkt til tidspunkt tage stilling til problemerne.

Derimod ser mit parti alle hånede risici for, at der med den foreslåede administration vil blive tale om opbygning af en tungt arbej-